

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дормаковича Ігоря Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 11 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
16 липня 2020 року
№ 151-3(І)/2020

Справа № 3-125/2020(265/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дормаковича Ігоря Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 11 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Дормакович Ігор Іванович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає положенням статей 3, 8, 21, 26,

частини першої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційним), положення пункту 11 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), відповідно до якого для цілей Кодексу справами незначної складності є справи щодо „перебування іноземців або осіб без громадянства на території України“.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, Державна міграційна служба України (далі – Міграційна служба) прийняла рішення від 21 червня 2019 року № 233-19 про відмову Дормаковичу І.І. у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у зв'язку з чим він звернувся до суду з адміністративним позовом визнати протиправними дії, скасувати рішення від 21 червня 2019 року № 233-19 та зобов'язати Міграційну службу визнати його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 23 грудня 2019 року, залишеним без змін постановою П'ятого апеляційного адміністративного суду від 4 березня 2020 року, у задоволенні адміністративного позову відмовив.

Верховний Суд ухвалою від 2 квітня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження на підставі пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу у зв'язку з поданням касаційної скарги на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню, з огляду на те, що справи щодо перебування іноземців або осіб без громадянства на території України є справами незначної складності.

Автор клопотання стверджує, що оспорюване положення Кодексу „позбавило його, як особу, що звернулась із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, права на касаційне оскарження“, чим порушило, зокрема, принцип верховенства права, рівність усіх людей, захист прав і свобод людини судом.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За змістом статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги випливає, що Дормакович І.І. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності оспорюваного положення Кодексу положенням статей 3, 8, 21, 26, частини першої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди із законодавчим врегулюванням питання віднесення справ щодо перебування іноземців або осіб без громадянства на території України до справ незначної складності, а також із ухваленими у його справі судовими рішеннями, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Кодексу.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі

згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дормаковича Ігоря Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 11 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**